

Valloittavat todistajat: henkilökohtaisen todistuksen voima

”Me emme voi olla puhumatta siitä, mitä olemme nähneet ja kuulleet.” (Ap. t. 4:20.)

Avaintekstit:
Mark. 5:15–20;
Mark. 16:1–11;
Ap. t. 4:1–20;
1. Joh. 1:1–3;
Gal. 2:20;
Ap. t. 26:1–32.

Henkilökohtaisessa todistuksessa on erityistä voimaa. Kun Kristuksen rakkaus on lämmittänyt sydämemme ja hänen armonsa on muuttanut meitä, meillä on jotakin merkityksellistä sanottavaa hänestä. On aivan eri asia kertoa siitä, mitä Jeesus on tehnyt jonkun toisen hyväksi kuin kertoa siitä, mitä hän on tehnyt meille henkilökohtaisesti.

Henkilökohtaista kokemusta vastaan on vaikea keksiä vastaväitteitä. Ihmiset voivat kiistellä teologiasta, johon uskot, tai tavastasi tulkita jotakin tekstiä, he voivat jopa pilkata uskontoa yleensä, mutta silloin kun ihminen kertoo: ”Olin ennen toivoton, mutta nyt minulla on toivo; olin täynnä syyllisyyttä, mutta nyt minulla on rauha; koin elämän tarkoituksettomana, mutta nyt olen löytänyt sen tarkoituksen”, jopa epäilijät ovat vaikuttuneita evankeliumin voimasta.

Vaikka jotkut ihmiset saattavat kokea yhtäkkisen ja dramaattisen kääntymyksen, kuten apostoli Paavali Damaskoksen tiellä, useimmiten kääntymys on sen seurausta, että ihminen alkaa yhä enenevässä määrin huomata, miten kallisarvoinen Jeesus on, ja hän alkaa arvostaa tämän ihmeellistä armoa ja tuntee suurta kiitollisuutta siitä pelastuksesta, jota Jeesus niin vapaasti tarjoaa. Kristus saa meidät radikaalilla tavalla kohdentamaan elämämme päämäärät uusiin asioihin. Juuri tällaista todistusta maailma niin epätoivoisesti tarvitsee ja kaippaa.

11.7. Pääkonferenssin ulkolähetysten erityisuhrilahja: Lähetystyön tukeminen
Tämä tutkistelu on sapatiksi 11.7.2020

EPÄTODEN- NÄKÖINEN TODISTAJA

Lue Mark. 5:15-20. Miksi Jeesus lähetti miehen Dekapoliin alueelle todistamaan perheelleen ja ystävilleen mieluummin kuin piti tämän lähellään niin että olisi voinut ravita tätä tämän juuri löytämässä uskossa?

Sana Dekapolis muodostuu kahdesta sanasta: deka, joka tarkoittaa 'kymmenen', ja polis, joka tarkoittaa 'kaupunki'. Dekapoliin alue oli 10 kaupungin muodostama alue Gennesaretinjärven rannalla ensimmäisellä vuosisadalla. Kaupunkeja yhdisti sama kieli ja kulttuuri. Monet alueella tunsivat riivatus miehen. Hän oli saanut heidät pelon valtaan ennustamattomalla, väkivaltaisella käytöksellään. Jeesus näki miehessä ihmisen, joka kaipasi jotakin parempaa, joten hän ihmeen kautta vapautti miehen hengistä, jotka piinasivat tätä.

Kun kaupunkilaiset kuulivat, että Jeesus oli sallinut pahojen henkien siirtyä heidän sikalaumaansa ja että siat olivat juosseet jyrkän teeltä veteen, he tulivat katsomaan, mitä oli tekeillä. "He tulivat Jeesuksen luo ja näkivät pahojen henkien vaivaaman miehen istuvan siellä. Mies, jossa oli ollut legioonan henkiä, istui vaatteet yllään ja täydessä järjessään. Tämä sai heidät pelon valtaan." (Mark. 5:15.) Mies oli jälleen eheä – fyysisesti, henkisesti, emotionaalisesti ja hengellisesti. Evankeliumin ydin on siinä, että se eheyttää synnin rikkomia ihmisiä siihen täyteyteen, jota varten Kristus on heidät luonut.

Olisiko näiden 10 kaupungin tavoittamiseen voinut löytyä parempaa ihmistä kuin tämä muutoksen kokenut riivattu mies, joka pystyi todistamaan koko alueella? Ellen White ilmaisee asian hyvin: "Kristuksen todistajina meidän on kerrottava mitä tiedämme, mitä itse olemme nähneet ja kuulleet ja tunteneet. Jos olemme seuranneet Jeesusta askel askeleelta, niin voimme oikein yksityiskohtaisesti kertoa tiestä, jota hän on meitä johdattanut. Voimme kertoa, kuinka olemme koetelleet hänen lupauksiaan ja havainneet ne luotettaviksi. Voimme kertoa siitä, mitä olemme kokeneet Kristuksen armosta. Tällaista todistusta Herra odottaa, ja sen puutteessa maailma joutuu perikatoon." (4AO 293.) Jumala käyttää usein epätodennäköisiä todistajia, jotka hänen armonsä on muuttanut, vaikuttaakseen maailmaamme.

Mitä kerrot toisille siitä, miten tulit uskoon? Mitä annettavaa sinulla olisi jollekulle kääntymättömälle, joka voisi hyötyä kokemuksesi kuulemisesta?

YLÖS- NOUSSEEN KRISTUKSEN JULISTA- MINEN

Oli varhainen sunnuntaiaamu. Kaksi Mariaa kiirehti Kristuksen haudalle. Heidän tarkoituksenaan ei ollut kysyä häneltä mitään, sillä mitä kuollut mies olisi voinut heille antaa. Heidän nähdessään Jeesuksen viimeksi tämän ruumis oli ollut veren tahrima, ruhjottu ja särkynyt. Ristin tapahtumat olivat syöpyneet syvälle heidän mieleensä. Nyt he tekivät vain velvollisuutensa. Surullisina he tulivat haudalle palsamoimaan Jeesuksen ruumista. Alakulon synkät varjot lankesivat heidän ylleen tuossa toivottamassa pimeydessä. Tulevaisuus näytti epävarmalta eikä tarjonnut juurikaan toivoa.

Kun naiset saapuivat haudalle, he säikähtivät löytäessään sen tyhjänä. Matteus kertoo ylösnousemusaamun tapahtumista näin: "Enkeli kääntyi naisten puoleen ja sanoi: 'Älkää te pelätkö. Minä tiedän, että te etsitte ristiinnaulittua Jeesusta. Ei hän ole täällä, hän on noussut kuolleista - -.'" (Matt. 28:5, 6.)

Naiset olivat nyt pakahtua riemusta. Heitä varjostaneet surun pilvet hälvenivät ylösnousemusaamun sarastavan auringonvalon tieltä. Heidän surun yönsä oli ohi. Ilo loisti heidän kasvoiltaan, ja itku ja valitus vaihtuivat ylistyslauluihin.

Lue Mark. 16:1-11. Miten Maria reagoi saatuaan selville, että Kristus oli noussut kuolleista?

Kohdattuaan ylösnousseen Kristuksen Maria juoksi kertomaan asiasta. Hyvät uutiset ovat jakamista varten, eikä Maria pystynyt olemaan hiljaa. Kristus eli! Hänen hautansa oli tyhjä, ja maailman oli saatava tietää se. Myös meidän, kun olemme jossakin matkamme varrella kohdanneet ylösnousseen Kristuksen, on juostava kertomaan siitä, sillä hyvät uutiset ovat jakamista varten.

On erikoista, että vaikka Jeesus oli kertonut opetuslapsilleen monet kerrat, mitä tulisi tapahtumaan – miten hänet surmattaisiin ja miten hän nousisi kuolleista – nämä Jeesuksen itsensä erityisesti valitsevat miehet kieltäytyivät uskomaasta Marian todistusta. "He eivät kuitenkaan uskoneet, kun kuullivat, että Jeesus eli ja että Maria oli nähnyt hänet." (Mark. 16:11.) Jos siis Jeesuksen omat opetuslapset eivät heti uskoneet, meidän ei tulisi yllättyä, jos muutkaan eivät heti vastaanota sanojamme.

Milloin todistuksesi on viimeksi torjuttu tyylysti? Miten reagoit torjuntaan? Mitä opit kokemuksesta?

**MUUTTU-
NEELLA
ELÄMÄLLÄ
ON VAIKU-
TUSTA**

”Kun neuvoston jäsenet näkivät Pietarin ja Johanneksen rohkeuden ja totesivat heidät oppimattomiksi kansanmiehiksi, he olivat ihmeissään. He tunsivat nämä Jeesuksen seuralaisiksi[.]” (Ap. t. 4:13.)

Uuden testamentin seurakunnat lähtivät räjähdysmäiseen kasvuun. Helluntaipäivänä kastettiin yhdellä kertaa 3 000 ihmistä (Ap. t. 2:41). Seurakuntaan liittyi tuhansia lisää vain muutaman viikon kuluttua (Ap. t. 4:4). Pian vallanpitäjät huomasivat, mitä oli tekeillä. Nämä Uuden testamentin uskovat olivat viettäneet aikaa Kristuksen kanssa. Heidän elämänsä oli muuttunut. Kristuksen armo oli muuttanut heitä, eivätkä he voineet olla enää hiljaa.

Lue Ap. t. 4:1-20. Mitä tässä tapahtui? Mitä tapahtui, kun neuvoston jäsenet yrittivät vaientaa Pietarin ja Johanneksen? Miten nämä reagoivat?

Nämä uskovat olivat uusia luomuksia Kristuksessa, ja heillä oli tarinansa kerrottavana. Pietari, suuriääninen kalastaja, oli Jumalan armosta muuttunut mies. Jaakob ja Johannes, nuorukosen jylhinä pojat, joiden oli vaikea hillitä kiivasta luontoaan, olivat Jumalan armosta muuttuneet. Epäilijä Tuomas muuttui Jumalan armosta. Opetuslapsilla ja alkuseurakunnan jäsenillä oli jokaisella oma tarinansa kerrottavanaan, eivätkä he pystyneet olemaan hiljaa. Huomaa tämä Ellen Whiten vahva lausunto kirjassa *Tie Kristuksen luo*: ”Kun ihminen tulee Kristuksen luo, hänessä herää heti halu kertoa muille, minkälaisen ystävän hän on Jeesuksessa löytänyt. Hän ei voi sulkea itseensä totuutta, joka on pelastukseksi ja pyhitykseksi.” (TKL 76.)

Huomaa myös, mitä uskonnolliset johtajat sanoivat Ap. t. 4:16. He avoimesti tunnustivat tapahtuneen ihmeen, sillä seisoihan parantunut mies siinä heidän edessään. Kaiken tämän nähtyään he silti kieltäytyivät muuttamasta asennettaan. Tällaisesta avoimesta vastustuksesta huolimatta Pietari ja Johannes eivät aikoneet perääntyä todistuksestaan.

Miten Kristuksen tunteminen ja hänestä kertominen liittyvät toisiinsa? Miksi Kristuksen henkilökohtainen tunteminen on niin keskeinen asia siinä, että kykenemme todistamaan hänestä?

KOKEMUK- SEMME JAKAMINEN

Ap. t. 26. luvussa Paavali seisoo vankina kuningas Agrippan edessä. Puhuen suoraan kuninkaalle hän antaa henkilökohtaisen todistuksensa kertoen elämästään niin Jeesuksen seuraajien vainoojana kuin myös kääntymyksensä jälkeisestä elämästään Jeesuksen ja ylösnousemuslupauksen todistajana (Ap. t. 26:8).

Damaskoksen tiellä Herra sanoi Paavalille: ”Minä olen ilmestynyt sinulle, koska olen valinnut sinut palvelijakseni ja todistajakseni, kertomaan siitä, mitä nyt olet nähnyt ja mitä vielä olet näkevä, kun sinulle ilmestyn.” (Ap. t. 26:16.) Uskostamme kertominen on aina voimakas kokemus. Todistaessamme kerromme siitä, mitä Kristus on tehnyt hyväksemme menneisyydessä, mitä hän tekee elämässämme parhaillaan ja mitä hän tulee tekemään tulevaisuudessa.

Todistamisessa ei ole kyse meistä itsestämme. Kyse on aina Herrasta. Hän on Jumala, joka antaa anteeksi syntimme, parantaa sairautemme, seppelöi meidät armollaan ja rakkautellaan ja ravitsee meidät hyvyydellään (Ps. 103:3-5). Todistaminen on yksinkertaisesti sitä, että kerromme hänen ihmeellisestä armostaan kohdallamme. Todistamme siitä, miten olemme henkilökohtaisesti kohdanneet ihmeellisen armon Jumalan.

Lue 1. Joh. 1:1-3 ja vertaa kohtaan Gal. 2:20. Mitä yhtäläisyyksiä näet? Miten Johanneksen kokemus muistuttaa Paavalin kokemusta?

Vaikka Johanneksella ja Paavalilla oli erilaiset elämäkokemukset, he olivat molemmat kohdanneet Jeesuksen henkilökohtaisesti. Heidän kokemuksensa Jeesuksen yhteydessä eivät olleet vain menneisyydessä koettuja hetkiä, jotka olivat sitten ohi. Kyse oli jatkuvasta, päivittäisestä iloitsemisesta hänen rakkautensa sekä hänen totuutensa valossa kulemisesta.

Onko kääntyminen koskaan vain jokin menneisyyden tahtuma? Katso, mitä Ellen White kirjoittaa niistä, jotka ajattelivat, että kerran koettu kääntyminen oli ainoa asia, jolla oli merkitystä: ”Aivan kuin se, että he joskus aiemmin ovat tienneet jotakin uskosta, tarkoittaisi sitä, ettei heidän tarvitsisi kääntyä päivittäin uudestaan. Jokaisen meistä tulee joka päivä kääntyä uudelleen.” (4MR 46.)

HENKILÖ- KOHTAISEN TODIS- TUKSEN VOIMA

Apostoli Paavali seisoo Agrippan edessä, joka on juutalaisten kuninkaiden, makkabealaisten, sukulinjan viimeinen kuningas sekä Herodesten hallitsijasuvun viimeinen hallitsija. Agrippa tunnustautui juutalaiseksi, mutta oli sydämeltään roomalainen. (Ks. 6BC 436.) Ikääntynyt, lähetysmatkoillaan uupunut sekä hyvän ja pahan välisessä taistelussa kovia kokenut apostoli seisoo siinä sydän täynnä Jumalan rakkautta ja kasvot säteillen Jumalan hyvyttä. Vaikka hän on kokenut elämässään monenlaisia vainoja ja vaikeuksia, hän julistaa Jumalan hyvyttä.

Agrippa on kyyninen, skeptinen, sydämensä kovettanut mies, joka on piittaamaton minkäänlaisesta aidosta arvojärjestelmästä. Vastakohtana hänelle Paavali on täynnä uskoa, sitoutunut totuuteen ja urhea vanhurskauden puolustaja. Kontrasti näiden kahden miehen välillä tuskin voisi olla ilmeisempi. Kuulustelussaan Paavali pyytää lupaa puhua, ja Agrippa myöntää luvan.

Lue Ap. t. 26:1-32. Miten Paavali todisti Agrippalle? Mitä voimme oppia hänen sanoistaan?

Ystävällisyys avaa sydämiä, kun taas hyökkäävyys sulkee niitä. Paavali on hämmästyttävän hyväntahtoinen Agrippaa kohtaan. Hän kutsuu tätä asiantuntijaksi, joka tuntee ”perin pohjin kaikki juutalaisten säädökset ja kiistakysymykset” (Ap. t. 26:3). Sitten Paavali siirtyy kertomaan kääntymyksestään.

Lue Paavalin kääntymistarina: Ap. t. 26:12-18. Katso, millainen vaikutus kertomuksella on Agrippaan: Ap. t. 26:26-28. Miksi Agrippa reagoi näin? Mikä Paavalin todistuksessa teki häneen vaikutuksen?

Paavalin todistuksella siitä, miten Jeesus oli muuttanut hänen elämänsä, oli voimakas vaikutus jumalattomaan kuninkaaseen. Ei ole tehokkaampaa todistusta kuin ihmisen muuttanut elämä. Jopa jumalattomien kuninkaiden sydäntä koskettaa nähdä armon muuttama elämä. Vaikka meillä ei olisi-kaan yhtä dramaattista kokemusta kuin Paavalilla, voimme silti kertoa toisille, mitä Jeesuksen tunteminen ja hänen verensä kautta saatu lunastus tarkoittaa.

KERTAUS

Lisäaineistoa: Lue Ellen White, *Alfa ja omega*, osa 6, s. 297–300 tai *Apostolien teot*, s. 330–334.

Kristillisen elämän ydin on suhteemme Jeesukseen, joka on niin rikas ja tyydyttävä, että haluamme kertoa siitä toisille. Niin tärkeää kuin oikea oppi onkin, se ei voi korvata armon ja rakkauden muuttamaa elämää. Ellen White tekee asian yksinkertaisen selväksi todetessaan: ”Vapahtaja tiesi, ettei johdonmukaisinkaan todistelu sulattaisi kovia sydämiä eikä pääsisi tunkeutumaan maailmallisuuden ja itsekkyyden kovan kuoren läpi. Hän tiesi, että opetuslasten täytyi saada apua taivaasta ja että evankeliumi pääsisi vaikuttamaan vain niiden julistamana, joiden sydän oli lämmennyt ja esitys tullut kaunopuheiseksi sen perusteella, että he olivat elävästi tunteet hänet, joka on tie, totuus ja elämä.” (6AO 25.) Toisessa kirjassaan Ellen White lisää vielä tämän voimallisen ajatuksen: ”Kristuksen ihmeellinen rakkaus sulattaa sydämet silloin, kun oppikysymysten teroittaminen ei hyödytä mitään.” (5AO 375.)

On niitä, jotka ajattelevat, että henkilökohtainen todistus tarkoittaa sitä, että he yrittävät vakuuttaa muita niistä totuuksista, joita ovat löytäneet Jumalan sanasta. Vaikka Jumalan sanan totuuksien kertominen sopivassa tilanteessa on tärkeää, henkilökohtaisessa todistuksessa on pikemminkin kyse syyllisyydestä vapautumisesta, rauhasta, armosta, anteeksiannosta, voimasta, toivosta ja ilosta, jotka olemme löytäneet iankaikkisen elämän lahjassa, jota Jeesus meille niin avokätisesti tarjoaa.

Keskustelunaiheita:

1. Miksi henkilökohtainen todistuksemme voi vaikuttaa niin voimakkaasti toisiin? Miten muiden todistukset ovat vaikuttaneet sinuun ja omaan kokemukseesi?
2. Miksi päivittäinen kokemus Herran yhteydessä on niin tärkeä ei ainoastaan oman todistuksemme vaan myös henkilökohtaisen uskomme kannalta?
3. Sanallisella todistamisella voidaan tehokkaasti vaikuttaa toisiin, mutta, miksi jumalallisen elämän tulee samaan aikaan olla myös tärkeä osa todistustamme?
4. Esitä henkilökohtainen todistuksesi raamatuntutkisteluryhmällesi. Muista, että olet kertomassa siitä, mitä Kristus on tehnyt hyväksesi ja mitä hän merkitsee sinulle tänä päivänä. Millainen vaikutus Jeesuksella on elämäsi?